

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Pandectae Veteris Et Novi Testamenti Historicae

Draud, Georg

Francofurti ad Moenum, 1613

Dvodenarivs sextvs

[urn:nbn:de:bsz:31-162406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-162406)

DVODENARIVS

SEXTVS,

DE IMPIIS DVCIBVS,

DE NEMROTHO DVCE I,

Impio.

EMROTHVS impiorum Dv-
cum primus, Chusi filius, Cha-
mi filii, Noe, nepos, vir facino-
rosus, multumque Cainæ atq;
adeo auitæ temeritatis æmulus.

Ferunt hunc authorem fuisse, vt eminentissi-
ma turris ædificaretur, vt si subita vis aquarum
iterum terram operuisset paratum haberet
cum suis profugium. Alii vero putant speras-
se eum hac mole se cœlum occupaturum. Cæ-
rerum ædificando, res mira tum contigit ni-
mirum diuina voluntate factum, quum ali-
quot stadiis opus in arduum venisset, numero-
sa illa operantium manus ob linguarum con-
fusionem quæ tum primum cœpit ab incepto desiste-

desistere coacta est, vnde propter confusionē
Babel, Chaldaica voce turris dicta est. In Meso-
 potamia contigisse quidam referunt. Nemro-
 thi igitur audacissimi ducis conatus ludibrio
 finitus est. Arma hic Nemrothus ad subiugan-
 dos alios primus sumpsit. Parentum enim au-
 toritate neglecta, quæ micissima dominatio
 fuit, tum temporis primum omnis feueritas &
 grauitas inter homines concidebat, crescebat
 que scelerum & flagitiorum impunitas. Di-
 ctus sermone multitudinis, *venator coram Do-*
mino, quia violentus & iniurius erat, & ad agē-
 dum secundum suas leges, vi obedientiam ex-
 torisit & pœnis statuendis dominatum contra
 rebelles occupauit. Potentes sine respectu
 atq; discrimine coegit. Ab ea initia facta sunt
 Monarchiarum, quas Deus texit, vt in iis ma-
 neret aliquis nidulus Ecclesiæ, qui præsentia
 Dei defenderetur, etiamsi seruitute variisque
 ærumnis inter imperia saua & superba homi-
 nes innocentes & pii premerentur. Principiū
 eius regni fuit Babylon, Arach & Anahac &
 Galamne in terra Senaar. Berofus vixisse hunc
 ait anno mundi 1829.

DE NEMROTHO,

EPIGRAMMA,

Nemrothus turris celsa temerario ab ausu
Abstractus, postquam dissona lingua foret.

V s Hic

*Hic primus leges statuit, pœnisq; rebelles
Afflixit. Primus nempe monarcha fuit.*

DE SAMMARIA, SIMIONI-
ta II. duce impio,

Sammarias quem sacra Biblia vocant Zim-
ri filius Salumi Dux ex tribu Simeonis, vir
inexplebilis libidinis & omni scelere conta-
minatissimus, cum Madianitide quadam puel-
la nobili loco orta rem habuit contra legem
Domini qua vetitum, ne quisquam cum ali-
enigenis misceretur fœminis; Neque lachry-
mantium, neque deprecantium Israelitarum
rationem habuit, sed libidini suæ vt placuerat,
satisfaciebat. Non minus igitur ferociter quã
impie Moysen Ducem & populi preces asper-
natus coram vniuersa multitudinẽ ad se pu-
ellam in suum tentorium recepit. Hoc scelus
etsi nemo erat, qui ob diuitias hominis dome-
sticumque splendorem reprehenderet: Atta-
men perstrinxit tantus quidam dolor circum-
fusæ multitudinis animum, turbabaturque in-
primis ira iuuenis, Pinehas dictus Eleazari fi-
lius ac nepos Aaronis, atque vt tanto se flagi-
tio non conuiere monstraretur, contulit se
ad Ducis tabernaculum, quo cum puella dor-
miebat, ac stricto ferro Sammariam Ducem i-
psam in complexibus puellæ atque vna quo-
que ipsam puellam vno ictu transfixit, Hoc
modo

modo Ducis huius impii detestabile facinus
expiatum ac Numinis ira placata est.

DE SAMMARIA,

EPIGRAMMA.

Sammarias vetite vexatus amore puella.

Inclytus is ductor sed scelerosus erat

Aronis proles transfixit corpus vtrumq;

Virginis atq; ducis pœnaq; iusta fuit.

DE ABIMELECHO, DVCE

III. impio.

GEdeonis ex concubina Sichemensi, fortissimi Ducis & Iudicis, filius: Fratricida fuit, nam omnes suos fratres excepto vno Iotha, (quem homines fidi absconderunt,) quorum 70. fuerunt occidit, vt solus regnum obtineret, vixit Anno mundi 2693. Egit quidem strenuum ac fortem Ducem & Iudicem, sed vir immanissimus erat. Imperium non suffragio sed blanditiis affectus. Verum vt principi gratus erat, ita postea propter sceleris infamiam apud vniuersam Iudæam pessime audiuit. Oderunt igitur illū populares dirisq; in illum odiis exarsere, expectantes etiā diuinā ultionē, Nec ita lōgo interiecto tēpore Siche-

mit

mitæ eius principatu pertæsi, homines sane stulti & leuissimi, Duce quodam Gabele, ab ipso defecere.

Hos ille haud multo post agresti operi intentos adortus, portas vrbs, ne qua pateret effugium, primo occupat, qui in agris erant, ad vnum penetrat, nec minor in vrbe cades, nam in omnem sexum & ætatem eius est scuitum. Sic hæc vrbs excidio dedita est. Verum vt posteros vindictæ huius memoria maneret, in ea area qua vrbs steterat, salem spargi pro tritico imperauit. Sichemitarum profugæ medio tumultu ex agris in proximum templum velut in asylum quoddam cum liberis & vxoribus se receperant. Erat is locus satis natura munitus. Hunc cingere tumultuario parauit opere, succiso nempe ingenti ramo he arbore, humerisque sublato omnes commilitones id facere iussit.

Succidentes igitur cuncti illi qui cum eo erant ramos, secuti sunt Abimelech, & admoerunt ad arcem, incenderunt hisce ramis arcé igni, vt omnes morerentur, qui in arce Sichem conglobati erant, ferme virorum & mulierum mille. Habuit inde Israelitas vnus vrbs excidio perculsos multo ad injuriam oportiores, donec Thebeorum mœnia expugnans, saxo superne ictus à muliere quadam, concidit. Accepto vulnere quum lethaliter se vulneratum sentiret, armigero iugulum porrigés
roga-

rogatit, vt quid reliquum vitæ superesset, ferro hauriret, ne homo fortissimus muliebrī manu necatus diceretur. Atque sic Abimelech recepit iuxta scelus fratricidii mercedem suam, & vt Ioachas prædixerat, filius Gedeonis, factum est. Tyrannidem exercuit annos tres, dedecus gentis & generis, homicida ciniū, paricida fratrum, euerfor libertatis, patriæ incendiarius.

DE ABIMELECHO,

EPIGRAMMA.

*Abimelechus homo peruersus, mactitat omnes
Fratres, vt regnum solus habere queat.
Ictu scæmineo casus pro crimine pœnam
Expertus iustam, Dux pietate carens.*

DE BANAA, DVCE IV.
impio.

BAnaas filius Remnonis Beero: hithæ ex tribu Benjamin, Dux scelestissimus, cum fratre Rechabo Isbofechum filium Saulis (ratus eam cædem Dauidi placituram) meridianem, sine tumultu, in propriis ædibus, grabatulo suo occidit insidiis. Persuasum habuit, nullius muneris genus gratius Dauidi futurum, quam
si

si illius caput truncum afferretur, qui futuro regi impedimento ad stabiliendum regnum fuisset. Sublato igitur Isbosethi capite festinanter abiit, eumque Dauidi apud Hebronem moranti quasi re benegesta, obrulit. Verum longe aliter euenit quam putarat. Nam Dauid capite inspecto authorem cædis multis execrationibus infectatus, mandauit vt meritas quod virum regium, idque in domo sua lecto cubantem perfide necassent luerent pœnas, illumque cum fratre se præsentem ad supplicium trahi iussit. Executi sunt ministri regium iussum, & in æternam contumeliam præcisæ sunt illis manus ac pedes, atque in piscina Hebronis suspensi.

DE BANAA,
EPIGRAMMA.

*Dux Banaas audax, sed perfidus, Isbosethum
Saulidem in somno callidus ense necat.
Detulit inde caput Dauidi, premia sperans,
Premia sed dantur dum ingulatus obit.*

DE IOABO, DVCE V.
impio.

Ioab Dux militiæ apud Regem Dauidem summus, & fortissimus, ex sorore illi nepos. Hic nisi flagitiis multis se polluisset quod ad belli-

bellicas virtutes & militarē attineret gloriam similem vix haberet. Tot enim difficiles pugnas subiit, vt merito bellatorum fortissimus nuncupandus sit. Nam externa pro Dauide gessit bella contra Syros, Ammonitas, Philistinos: domestica, contra Saulum Absalonem, Sebam: quibus omnibus victor euasit. Verum propter morum corruptelam, & vitiorum cumulos quibus obnoxius fuit, non modo inter impios referendus Duces, verum & impietatis suæ maximas dedit pœnas. Ducale nactus est Imperium à Dauide, dum hortaretur suos Duces Hiebusatos vt expugnarent, quique id primus expediret militiæ Ducem summum fore designandum. Vnde Ioabus fortissime se gerens propositam obtinuit victoriam, atque summo potitus militiæ officio, Abnerum fortissimum Saulis Ducem, partim quod Asahel fratrem in pugna interfecisset, partim veritus ne sibi militiæ præfecturam eriperet, apud Dauidem, circa portam Irbis excepit, & per speciem colloquii in secretum abductum incautum obrancauit. Vnum memorare de Ioabo duxi operapretium, fortissimum factum quod gessit. Dum Asahel frater transfixus ab Abnero fuisset, tantæ dicitur fuisse fortitudinis, vt fratris audito casu non à pugna destiterit, donec nox ipsa pugnam interemit, quemque nec Germani fratris interitus ab ardore pugnae declinare potuit.

potuit, intempesta nox cessare coegit. Ammonitas cum Syris magna cum strage iussu Dauidis dissecit, atque in turpissimam fugam vertit Rabbatham ciuitatem Ammonitarum obsedit, ibique Vriam iussu Regis tumultuariæ pugnae obiectum percuti curauit.

Tandem Rabbathanis omnium rerum inopia fractis, regi significauit victoriam in manu eius esse, & honorificum Regi futurum, si clarissimæ vrbis excidio inrecesset, vnde egregia victoriæ laus Dauidi orta est, Rabbathamque continuo accessit, sub cuius aduentu vrbs capta atque hostiliter direpta est. Absalonem posthac callidissimo consilio reconciliauit parenti propter fratricidium Hammonis primogeniti Dauidis. Et si vero enixe Ioabus dedit operam, vt cum filio pater in gratiam rediret, id quod etiam impetrauit, Absalone tamen deinceps in patrem seditionem exercente, Ioabus à partibus Dauidis hæsit, atque Absalonis exercitum numerosum cum paucis ad pugnam prouocauit, talique industria vsus ne sentirent Absalonitæ, exiguum sibi bellatorum numerum esse, vt sylvam Ephraim à tergo haberent, vt sic suorum paucitas minus fieret conspicua, aut quod forte ad insidias talis aciei dispositio commodior videretur. Nec Absalon cunctatius in Ioabum aciem exprimit. Cæterum militaris rei peritia longusque bellandi vsus Ioabo gradum ad victoriam fecit. Absalonitæ aliquan-

quantulum protracta pugna, cum de victoria desperarent, in proximas sylvas effusa fuga comminus ac presenti animo & feruore instante Ioabo, compulsi sunt, tum demum palantes atque hinc inde dispersos Ioabus suis de nouo animos ad dens, citra viginti hominum millia ea fuga & clade obruncatit. Absalonem & ipse quanquam rex, ne quis illi manus inferret, prohibuerat: at tamen iam paulo eminentiore capillis quercu affixum iaculo transfodit atque sic tuba milites prohibuit. Regis etiam luctum de Absolone interempto quamuis egre admodum mitigauit, vt doloris obliuisci cogeret, commisit postea denuo homicidium, nimirum Amasam conlobrinum, qui fuerat Dux Absalonii exercitus, cum Dauid praefecturam huic praebere decreuisset ea amulatione, qua Abnerum ad se venientem ferro incantum traiecit. Nec secundum hanc caedem desedit, sed confestim in Sibam defectionis autorem cum omnibus copiis profectus in Abelmacham urbem eum compulit, compulsum vallo & militum corona cingit. Tum mulier integra fama Ioabum ad colloquium elicit, atque si discedere polliceretur, promisit caput Sibae extra muros se portecturam. Ioabus caput hostis proiectum vt vidi, confestim soluta obsidione Hierosolymam ad regem reuersus est. Numerauit populum imperante Rege, licet mutus, vbi octingenta millia bellatorum inter Is-

raelitas inuenit, & quingenta millia pugnatorum in tribu Iuda; omnibusque seriis negotiis interfuit atque expediuit promptissime, vt nihil in illo præter pietatem desideratum sit. Hoc vnum vero egit salutariter, quod Regi populum numeraturo vera & graui sententia contradixit. Postremo in coniuratione Adoniae, à Rege senio confecto discessit, vnde à Salomone imperium iam obinente per Banaram filium Ioiadae mandatam est, vt interficeretur, sic enim præceperat Dauid moribundus, ne permitteret illum propter geminũ homicidium sine sanguine è vita migrare. Quare Ioabus sentiens sibi insidias à Salomone parari, confugit ad cornu altaris templi ceu Asylõ quoddam, verum à Ioiada extractus est & occisus, sepultusque in domo sua in deserto. Sic fortissimus ille dux propter impietatem dignas dedit pœnas.

DE IOABO,

EPIGRAMMA,

*Sarua ductorem nulla pietate celebrem
Hunc peperit fortis, sed fuit ille malus.
Multa quidem gessit dexterrima pralia crebro
Hostes demicit Marte fauente diu.
Fortiter & quamuis se gessit vt inclytus beros
Atamen ad cedes huic erat apta manus.*

DE

IMPIORVM DVCVM. 323
DE AMASA, DVGE
VI. impio.

Quamquam nihil impii patrasse legatur Amasas Dux Absolonii exercitus, attamen quia impio præbuit auxiliares manus & filio iniusto contra pium patrem, non inepte inter impios duces referendus erit. Fuit consobrinus Iobai, cuius parens Ismaelita, mater vero Abigail, soror Dauidis, militiæ peritissimus fuit, vnde Absolon in coniuratione aduersus patrem ducem illum militiæ constituit, verum suis copiis Absolonis propter virtutem & cognationem, veniam à Dauide, impetrauit, qui præfecturam belli promisit, & iam ad nouum exercitum contrahendum, & ad defectionem Sibæ turbandam miserat, processerat igitur ad quadraginta stadia ab vrbe, vbi Iobas inuidia & iracundia flagrans, veritus ne militum profectura à se, Dauidis iussu, in illum trāsferretur ipsum fraterne se vocauit colloquii causa: Sed inter amplexus & oscula consobrinum & collegam suum sic furtim traiecit, & in mediam viam agminis prætereuntis proiecit, nullo pudore neque regis neque arcitissimi sœderis. Maximæ ignomiæ hoc parricidium Iobo fuit, qui propinquum & necessarium interfecerat. Illum igitur confossum ac in medium viæ proiectum multoque sanguine & puluere conspersum cum conspicerentur milites præter-

cuntes non perrexerunt ad pugnam donec Amasas à via sublatus in agro proximo tegeretur vestibus. Hic finis fuit strenui ducis Amasae. Huius interitum duplici modo Dauid luxit, & quod Duce altero priuatus esset, & quod alterum Ducem contaminatum videret maximo facinore.

DE AMASA,

EPIGRAMMA,

*Hic Amasas genitus Dauidis stemmate, Ductor
In Regem iuuit bella ciere malus.
At culpam Dauid dimisit militiæ,
Præfectum fecit, posthabuitq; Ioab.
At agre ille ferens, irarum percitus astro
Vulnera in abdomen clam, nec opima, dedit.*

DE ACHITOFELE, DVCE
VII. impio.

AChitophel Ciclonites, consiliarius primo Dauidis, & dux militaris Absolonis factus & consiliarius simul, hoc homine in regno occupando Absolon in primis fuit vsus, suasis hic etiam iuueni ad patris Imperii autoritatem diminuendam, decem concubinas quas Dauid domum vt custodirent reliquerat, detestabili concubitu polluerat, fuit homo prudentissimus

mus in communicandis consiliis, adeo vt eius decreta ceu oracula Deorum colerentur; consuluit eum Absolon de Dauide opprimendo, vbi dexterrimum inuenit consilium, videlicet ducem se promisit, modo concederentur decem millia armatorum fore vt his copiis vsus paucis diebus aut senem in urbem captum adduceret, aut si capiendi non daretur occasio, congressurum se Dauidicis copiis adque mortem aliquo modo Regem compulsum. Verum Chusai consilium (qui clam Dauidis partibus fauebat,) cum Absolon vna exquireret, isque diuersum suaderet, vniuersas nempe bellatorum copias aduersus Dauidem cogendas propter debilitatem in tam parua quam Ahitophel postularet, militum manu victoriam, qui si hoc primo conflictu, Dauidis copiis forent inferiores, omnium militum animos hac clade fore consternatos. Placuit id consilium Absoloni, repudiato Ahitophelis. Cum vero Ahitophel suum consilium repudiari, suamque authoritatem Chusai sententia minui vidisset, ratus ad hæc futurum, vt Dauid Absolonis desidia omni periculo defunctus haud multo post regnum recuperaret; At tum omnes qui ex Absolonis partibus fuissent extrema passuros, indignatione victus, ex urbe discessit, & præimpotentia ac trepidatione laqueo sibi fauces interclusit. Preces Dauidis

X 3 hunc

hunc sceleratum aulicum ad suspendendum
adegerunt. Sepultus est in patris sui monu-
mento.

DE ACHITOFELE,

EPIGRAMMA.

*Impius in Regem, consultor perfidus heros
Coniurans mouit grandia bella suo.
Consilia at cernens minime succedere, vitans
Resti finivit mortuus ille domi.*

DE SEBA BOCHRITA, DV-
ce VIII. impio.

Sebas Bochori filius ex tribu Benjamin, iu-
uenis audax & inquietus, defectione Abso-
lonis vix dum aliqua ex parte suppressa, hic im-
perii audus, cœpit aliquot tribus sollicitare,
quas facile ad suam pertraxit coniurationem
Dauid rerum certior factus tumultuariæ se-
ditionis, Duces suos ad hominis compescen-
dam audaciam celeriter misit, à quibus intra
muros oppidi Abelæ improviso obsessus fuit
cœperat metus ingens Abelanos postquam se
arcta premi obsidione vidissent, nec in mani-
festo yrbis discrimine palam erat, quid potis-
simum fieri deberet, vt se periculo præsentis
subtraherent hominem publicæ fidei credi-
tum

tum sua sponte, perditum volebant, nec à du-
cibus Regiis ad supplicium requisitus fuerat.
Tandem mulier quædam viam ad salutem in-
uenit, quæ Ioabo & aliis persuasit militibus, vt
Sebena ceruix, si ad milites extra mœnia proiici-
atur soluta obsidione pollicerentur se disces-
suros ciuitatis etiam primates hortata docuit,
vnam omnibus ad salutem patere viam, si fugi-
uum vnum hominem dederent. Huius itaque
fœminæ impulsu summates ciuitatis trunca-
tum Sibæ caput è muris in hostium conspectû
proiecerunt. Quo viso omnis multitudo ab
vrbe recessit. Hoc ergo pacto seditiosus Siba
vitæ nactus exitum, hominisque huius teme-
rarii morte, & vrbs ab excidio mansit incolumis,
& cæteri factiosi subito ad officium re-
dierunt.

DE SIBA,

EPIGRAMMA,

*Dux Seba peruersus vir prælia dira citauit
In regem: hoc facinus sed male cessit ei.
Namque illi abscissum caput, extra mœnia iac-
tum
Perfidia poenas sic luit ille sua.*

DVODENARIVS VL
DE ZAMBRI, IX. IMPIO
Duce.

ZAmbris Dux equitum regis Helæ filii Baasæ fuit, atque suum regem ex eo quo biennio regare cœperat, quum apud dispensatorem suum cœnaret, paucis in eum equitibus immissis ex improviso oppressit, ac ne quid ad occupandū regnum sibi moræ fieret, post regis cædem, omnes ex Baasæ domo ad vnum sultulit, vrbemque Tharsam, sedem regiam occupauit, & diadema in sciente exercitu rapuit. Homo astutiæ & audaciæ deploratæ Helæ cæde ad exercitum perlata, ingens militum animos indignatio cepit. Amrioque militiæ ducere, rege constituto, vlciscendi sceleris studio, Gebethonis obsidione soluta, ad Tharsam recuperandam exercitum vniuersum adduxere. Simrius conscientia facinoris & periculi præsentia amens, regiam clausam incendit, & cum scelerum sociis se cremauit, die tyrannidis occupatæ septimo.

DE ZAMBRI,
EPIGRAMMA,

*Hic regem Dominum percussit regnaq; adiuit
Post septem subito casus & ille, dies.*

DE

DE NABVSARDANO, X.

Duce impio.

NAbuzardanus dux exercitus regis Nebucadnezaris, improbissimus nebulo, venit Hierosolymam, templum Domini succendit, & domum Regis, omnesque domus Hierosolymæ exussit, muros ac portas ciuitatum destruxi, & multos Iudæorum captiuos duxit ad Babylonem, ex pauperibus vero agricolas & vitatores ad terram colendam reliquit. Tulit quoque principem militiæ, Saraïam sacerdotem primum & Sophoniam sacerdotem secundum, tres ianitores & simul horum præfectum, & quinque viros qui steterant semper coram Rege, Sopherum etiam principem militiæ qui probabat tyrones de populo, atque duxit ad Regem Babylonis, succendit templum, destruxit mœnia, ac tyrannice pleraque peregit. Anno decimo nono Regis Nabuchodonosoris tale facinus hic Impius dux perpetravit. Mensis quinti septimo die captiuos duxit Babylonem Iudæos qui ex clade Hierosolymitana superstites erat.

DE NEBVZARDANO,

EPIGRAMMA,

*Nebuzardan atrox & inexorabilis ulli,**Non puero parcens decrepitate seni,*

X 5

Omnia

*Omnia vastauit flamma gladiog³ furenti,
Captiuos diro detinuitq³ iugo.*

DE NICHANORE, XI. DVCE
impio.

Nichanor Dux Demetrii nobilis, sed impietatis studiosissimus, venit ingenti cum exercitu Hierosolymam, vt urbem & populū euerteret funditus, vtque commode sententia animi succederet, simulauit dolo pacificum se cum Iuda strenuo duce & inclyto Heroe uisere. Cæterum ita suam aciem instruxerat, vt Iudæorum ducem aduenturum in colloquium secum recta opprimeret. Innotuit ea res Iudæ, itaque noluit impio duci fidem habere. Cū igitur nulla ratione propositum Nicanoris feliciter fluere, tandem ad arma confugit: atque iuxta Capharsalamam in pugna Iudæ processit obuiam; quem Iudas incunctanter expectans circiter quinque millia virorum in illius exercitu percussit. Ast vero Nicanor post hæc nihilo melior redditus, sed & ipsum Numen turpissimis blasphemis affecit. Sacerdotibus mortem ac templi euerisionem minitans. Relinquens igitur Hierosolymam castra metatus est versus Bethoron; & Iudas similiter appropinquauit cum tribus millibus bellatorum, qui Numinis ope implorata commisit cum eo
præ-

pralium. principio pugnae impius Nicanor,
 ut promeritum daretur supplicium, primus
 interfectus est. Vnde Iudaei in signum potitae
 victoriae amputarunt Nicanori linguam ca-
 put, humeros, brachium & dexteram, quam
 extenderat contra Dominum & Hierusalem,
 & publice suspenderunt Hierosolymae. Dies
 festus ob facti memoriam institutus est deci-
 mus tertius mensis Martii.

DE NICANORE,

EPIGRAMMA.

*Nicanor fraudis studiosus templa Deumq;
 Affecit probris saevus & acris homo,
 In primo occubuit conflictu. illiq; resecta
 Ut caput elatum. sic quoq; dextra minax.*

DE APOLLONIO DVCE

XII. impio.

APOLLONIUS Thraseae filius, Dux Sa-
 maria, Antiochi legatus, vir crudelissi-
 mus, a rege Hierosolymam, seu pacem
 compositurus, cum magno exercitu, nempe
 viginti duorum millium missus est. Quo
 cum venisset, pacem simulavit & quievit
 usque ad sabbathum, tunc feriantibus
 Iudaeis,

Iudæis, suos ut arma caperent hortatus ac omnes interficere, et, mulieres vitiantes ac virgines cuiuscunque vel sexus vel ætatis essent. Simulata fraudulenter amicitia per omnes vicos atque domos cædibus grassatus, civitatem plurimis affecit damnis, Auditis quoque Iudæ facinoribus, magnas Samaritanorum & Græcorum copias ad eum reprimendū contraxit: cuius ingressionem Iudas non expectans, cohortibus expeditis in aciem prodit, datoque pugne signo, hostes trepidantes fugavit, ac palantes interfecit. Cæso in acie Apollonio balthus & ensis detractus illi fuit, quo Iudas postea glorię causa in omnibus præliis usus fuit.

DE APOLLONIO,
EPIGRAMMA,

*Improbus hic raptor fidei paci q̄, sacra
Innocuo implevit sanguine ubiq̄, domos.
Vitam agere ergo diu nequirit, cum perfidus esset,
Nam fides fallax nusp̄ iam inulta manet.*

DVO.